

Den tunna linjen

Du följer sakta blåa blickar
mot svart
Drar djupa bloss
medan spriten värmer vener
förställer kärlek
Särar ben ovanpå ekotillverkade lakan
för att ge det en mening

Och allt har en mening
men inte här och inte för dig
Inte så länge du kan komma ihåg

Minnen bleknar
Flyter in och ut genom blodet
Försvinner
Och alla försvinner

Du har hört talas om en barndom
men du minns den inte
Vet bara att det inte var ekoframställda lakan då
Inte ens vita
Och tapeterna hade medaljonger

Du står utanför dig själv och
det känns inte längre
Du tittar på kvinna i sängen men
ser bara ett barn

Ekotillverkade lakan var vita
men du
du var svart

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sländan med Poeter.se id #5224 innehar upphovsrätten